

IV. RÉSZ

A SORSFORDÍTÓ MEGBOCSÁTÁS ESZKÖZEI

EGY SPIRITUÁLIS TECHNIKA

Miközben ennek a könyvnek az első kiadását írtam, két célkitűzést tartottam szem előtt. Először: a tőlem telhető legegyszerűbben akartam megmagyarázni a sorsfordító megbocsátás fogalmát, hogy a lehető legtöbb ember számára hozzáférhetővé tegyem. Másodsor olyan gyakorlatiassá szándékoztam tenni, amennyire csak tudom, hogy az emberek felhasználhassák a mindennapi életükben. Ez pedig olyan eszközök kifejlesztését jelentette, amelyek nem pusztán eredményesek, de gyorsak és egyszerűen felhasználhatóak is.

Miközben ezt a második kiadást írom, be kell vallanom, hogy engem magamat is egészen elképeszt, milyen eredményesnek bizonyultak a könyvben található eszközök. Azon veszem észre magam, hogy csak ámulok és bámulok, milyen rendkívül hathatós segítséget képesek nyújtani az embereknek életük meggyógyításában.

Arra a felismerésre is eljutottam, hogy a működési módjuk hasonlóságot mutat a homeopátiás orvosságok hatásmechanizmusával, amivel azt akarom mondani, hogy holoenergetikusan működnek (az *egész* energiáját használják fel).

Egy holografikus univerzum részeként a világegyetem egyes parányi alkotóelemei nem csupán energetikai kapcsolatban állnak az egészsel, de magukba is foglalják azt. Ekként energetikai szempontból nem változtathatsz meg egyetlen részt sem anélkül, hogy hatást ne gyakorolnál az egészre.

A homeopátia ezt az elvet használja fel különféle orvosságok készítéséhez, amelyek pontosan ilyen módon hatnak a szervezet energiarendszerére. A hatóanyag egészen parányi részecskéjét oldják vízben, hogy azután több ezerszeresére hígítsák egészen addig a pontig, ahol az anyagnak már nem is marad fizikai nyoma. Az anyag energetikai lenyomata azonban megmarad, és pontosan ebben rejlik a gyógyító erő. Amikor a páciens beveszi az orvosságot, a finomtest érzékeli a lenyomatot, és stimuláltá válik, hogy olyan módon áramoltassa az energiákat, amilyenre a valamennyi szinten bekövetkező gyógyuláshoz szüksége van.

Ugyanez történik a sorsfordító megbocsátás eszközeinek alkalmazásakor is. Ahogyan valakinek a homeopátiás orvosságra pillantva esetleg igencsak nehezebbé esik hinni a szer gyógyerejében, hiszen csak vizet lát, éppúgy könnyen meglehet, hogy aki például a „Megbocsátás-munkalapra” pillant, teljesen szkeptikus lesz azt illetően, hogy ez az eszköz igenis képes megváltoztatni az életét.

Pedig a dolog működik. Emberek ezrei használták már a munkalapot vagy járták be a kört a sorsfordító megbocsátás szertartásának során, s tapasztalták meg a csodák bekövetkeztét az életükben.

Ezek az eszközök azért működnek, mert valamennyi a titkos hatóanyagoknak - a sorsfordító megbocsátás lenyomatának a szolgáltató rendszere; vagyis a *hajlandóságot* közvetítik, hogy nyitottá váljunk gondolatra, miszerint nincs mit megbocsátanunk.

A folyamat nagyon kifinomult. Az agykontrollnak vagy bizonyos történések előidézésének a látható világ szintjén megerősítésekkel, vizualizációs technikákkal vagy hipnózissal vajmi kevés jelentősége van a sorsfordító megbocsátás szempontjából. Ez a módszer ráadásul nem követel elkötelezett meggyőződést vagy hitet sem; és meditatív vagy megváltozott tudatállapotban sem kell

lenned hozzá. Mindössze annyit kell tenned, hogy felhasználj egy egyszerű eszközt, amely kevés követelményt támaszt veled szemben intelligencia, fegyelem és készségek tekintetében. Csupán annyit kíván, hogy mutass egy parányi adag hajlandóságot - ennyi az egész. A könyv második kiadásában még le is egyszerűsítettem a munkalapot, hogy egyes helyeken csak pipát kelljen tenned bizonyos négyzetekbe, miközben megválaszolod a kérdéseket. Es a dolog még így is működik.

Mivel a megbocsátás mindig egyfajta „tetteted, amíg megteszed” vállalkozás, valóban szerencsések vagyunk, hogy csupán ilyen kevés hajlandóságra van szükség hozzá. Ha addig kellene várnod, amíg száz százalékban hajlandóvá válsz elhinni, hogy az adott élethelyzet tökéletes volt, akkor sosem kezdhethnél bele a folyamatba.

A következő történet jól példázza, hogyan mehet végbe ez az átalakulás egyetlen szempillantás alatt a sorsfordító megbocsátás alkalmazásával.

Debi és a „13 lépés”

Debi stúdióénekes volt, ami annyit jelent, hogy szlogeneket, reklámokat, rádiószignálokat és hasonlókat énekelt fel. A legjobbak egyikének tartották a szakmában. 1999-ben eljött hozzám, hogy kiképezzem sorsfordító megbocsátás tanácsadónak.

A képzés egy pontján meg akartam tanítani neki, hogyan adhatja át másoknak a „13 lépés a sorsfordító megbocsátáshoz” módszerét. Ez alig hét percet vesz igénybe, és annyiból áll, hogy igennel kell felelni tizenhárom nagyon egyszerű kérdésre.

A 13 kérdés egytől egyig az illető hajlandóságára (a titkos alkotóelemre) vonatkozik, hogy felismerje az adott élethelyzet tökéletességét, akár érti magát a szituációt, akár nem. A válasz tehát mindegyik kérdésre az „igen”.

Megkérdeztem Debit, hogy van-e egy konkrét élethelyzet, amelyen ki akarja próbálni az eljárást. Ő gondolkodott egy darabig, majd így szólt:

- Igen, van itt valami, ami jó ideig nem hagyott nyugodni. Már majdnem megfeledkeztem róla. Nagyjából tizenhárom éve egy bizonyos stúdióban voltam, amikor bejött egy fickó, akit meglehetősen jól ismertem ugyan, ám nem voltunk igazán közeli viszonyban. Csevegtünk egy darabig, azután a fickó végre előrukkolt a valódi szándékával. Azt mondta: „Debi, van ez a remek termékem, ami egyszerűen tökéletesen értékesíthető a rádión keresztül, és nekem rád van szükségem, hogy megcsináld a reklámját. A gond csak az, hogy pillanatnyilag nincs rá pénzem; de nem lennél hajlandó megtenni ezt nekem szívességgként?” Nos, végül beadtam a derekam, és beleegyeztem, hogy megcsinálok neki 75 dollárért a munkát, amiért rendesen egy nagy kalap pénzt számítottam volna fel. Fel is énekeltem a reklámot, és mit ad isten, egyik napról a másikra multimilliomossá tette a pasit. Amikor azután egy kicsivel később összefutottam vele, megpendítettem neki, hogy nem óhajtja-e megosztani velem a pénz egy csekélyke részét annak méltánylásául, amit tettem érre. Ő azonban azt felelte: „Debi, nem a jótékonyossági egyletben vagyunk!”

Ez egyszerűen tökéletes volt Debinek szemmel láthatóan sikerült újra beleélnie magát a helyzetbe még tizenhárom év után is! Ami persze érthető volt, tekintve, hogy valahányszor az elmúlt tizenhárom esztendő során bekapcsolta a rádiót, az a reklám ömlött belőle. Mint képzelheted, az eset egy áldozat sztori valamennyi alkotóelemét tartalmazta: az árulást, a sértést, a manipulációt, a visszatartást, a hálátlanságot és így tovább.

Tehát azon nyomban elkezdtem végigvinni Debit az eljárásom. Az egész nem telt többé hét percnél, és ahogyan egy ehhez hasonló eljárás elvégzése után mindig tesszük, most is valami mással folytattuk anélkül, hogy megvitattuk volna a dolgot. (Az elemzés szertefoszlata a folyamat során létrehozott energiamezőt.)

Debi aznap este elment szórakozni, és éjjel tizenegy körül tért vissza a szállodájába. 23.05-kor pedig felhívott egészen felvillanyozott állapotban. Mint megtudtam, visszahallgatta a hangposta üzeneteit és az egyik attól a producertől érkezett, aki segített neki felvenni azt a bizonyos reklámot.

Az üzenet így hangzott: Debi, megint sugározni fogjuk azt a reklámot, amit Mr. X-nek felvettél, és újra fel kellene venni. Azonban a szerzői jog érvényessége lejárt, úgyhogy ez alkalommal a teljes jogdíjat bevasalhatnád érte. Érdekel a dolog?

Nos, képzelheted, hogy ugráltam örömben, és kiáltottam: „Ejha, ez a dolog tényleg működik!” Azután Debi még hozzátette:

- És ez még nem minden. Amikor elvégeztük a „13 lépést” - folytatta -, történetesen rápillantottam a falon lévő órára, és valamilyen okból egészen világosan megjegyeztem magamnak az időt. 15 óra 1 perc volt. Az üzenet pedig 15.02-kor futott be! Vagyis egy percre rá pedig hónapok óta nem is beszéltem a pasassal!

Debi áldozat sztorija arról, hogyan használták ki, csapták be, szégyenítették és sértették meg, majd utasították el, tizenhárom éven át tartotta megrekedve az energiáit. Ez az energiamező egészen addig nem omlott össze, amíg fel nem kértem rá Debit, hogy mutasson egy parányi hajlandóságot annak belátására, hogy ezt a sztorit önmaga koholta a helyzetről alkotott saját felfogása alapján, s amíg a „13 lépéses eljárás” során újra nem fogalmazta a sztoriját oly módon, hogy a spirituális igazságot tükrözze. A sztori egyetlen pontján sem „dolgoztunk”, mivel ezzel csak még nagyobb hatalommal és erővel ruháztuk volna fel. Ehelyett a sorsfordító megbocsátás holoeenergetikus technikáját alkalmaztuk a megrekedt energiák átalakítására.

Érdemes megvizsgálnunk, mi is játszódhatott le itt. Az emberek zöme egyetértett volna Debivel azt illetően, hogy ez a férfi elárulta, megsértette és megszegyénítette őt önzésével. Azonban a puszta tény, hogy az illető ilyen - valóban egészen különös - magatartást tanúsított, jelzésként szolgált, hogy a látszólagos helyzet háttérben valami más zajlott.

Amikor ez az esemény történt, Debi önbecsülése teljesen a mélypontra volt. Noha folyton mondogatták neki, milyen remek énekes, soha nem tudta ezt elfogadni. Mindig csak ostromozta magát. Az a tudat alatti meggyőződés élt benne, hogy nem érdemli meg azt a pénzt, amit jogosan felszámíthat a tehetségéért.

A sorsfordító megbocsátás egyik elve szerint, ha él benned egy korlátozó meggyőződés, amely akadályt gördít a kiteljesedés vagy a valódi rendeltetésed betöltése elé, akkor Magasabb Éned mindig módot fog találni arra, hogy szembesítsen ezzel a korlátozó meggyőződéssel, és így meggyógyíthatd magad. Közvetlenül nem képes beavatkozni, hiszen szabad akarattal rendelkezel, azonban a vonzás törvénye révén képes az életedbe idézni olyasvalakit, aki kinyilvánítja számodra a meggyőződésedet, hogy felismerhesd a mibenlétét és elhatározhatsz, hogy megszabadulsz tőle.

Ebben a férfiban rezonanciát keltett Debi korlátozó meggyőződése, miszerint ő méltatlan, érdemtelen és nem elég jó, s válaszolt a hívására. A férfi Magasabb Énje összejátszott Debi Magasabb Énjével, hogy felszínre hozza ezt az érdemproblémát; hogy Debi átérezze a hamis képzet okozta fájdalmat, s így felismerhesse azt, és új döntést hozhasson.

Ez a férfi tehát távolról sem volt gazember, valójában inkább gyógyító angyalként tevékenykedett Debi érdekében. Nagy kellemetlenségeket vállalva magára hiszen ki lenné örömét

abban, hogy egy rosszindulatú pacák szerepében tetszelegve eljátsza a szerepét Debi sztorijában. Debi azonban sajnálatos módon nem fogta fel a leckét, és egyszerűen újabb alkalomnak tekintette ezt a „nem vagyok elég jó” sztori kiterjesztésére és igazolására.

Tizenhárom teljes évnek kellett elteltie ahhoz, hogy Debi elvégezzen egy egyszerű kis eljárást, a „13 lépést”. Ennek eredményeképpen végre eljutott az igazság felismeréséig - miszerint az a férfi a gyógyulás lehetőségét kínálta fel neki, s hogy valójában az *gyógyítója* volt. Az energiák abban a szempillantásban ismét mozgásba lendültek, és a pénz is csaknem azon nyomban elkezdett áramlani felé. (A pénz is csupán energia.)

Néhány nappal azután, hogy Debi hazatért a képzésről, összefutott a férfival, aki fontosnak találta, hogy odamenjen hozzá, és azt mondja neki:

- Tudod, Debi, sosem köszöntem meg neked, amit sok-sok éve tettél értem, amikor elkészítetted számomra azt az első reklámot. Kitorési lehetőséget adtál nekem, és bejött a dolog. Igazán nagyra értékelem. Köszönöm.

A férfi továbbra sem kínált pénzt Debinek, de ez mit sem számított. Hiszen megkapta tőle azt az elismerést, amelyet korábban képtelen volt elfogadni. Ez volt a végső gyógyító pillanat.

Azóta Debi a benne lakozó hatalom birtokába lépett. Felhagyott tehetsége rejtegetésével, hogy névtelen stúdiómunkát végezzen; jelenleg koncerteket ad ország-világ előtt, és saját CD-ket jelentet meg. Még egy produkciós céget is beindított. A hajdani „én nem vagyok elég jó” képzet nyomtalanul eltűnt, s Debi immár a rendeltetésének él.

Mindig elmesélem Debi történetét, hogy meggyőzzem az embereket e látszólag egyszerű eszközök erejéről, és felbátorítsam őket a használatukra. Hálás vagyok neki, hogy ezt lehetővé tette számomra.